

työntekijöiden etujärjestöjen vaatimuksesta saattaneet velvoittavaksi ja jossa määrätään liittymisestä yhteen laitokseen, joka on määrätty hallinnoimaan terveydenhoidon täydentäviä korvauksia koskevaa järjestelmää ilman, että kyseessä olevan toimialan yrityksillä olisi mahdollisuus saada vapautus liittymisvelvollisuudesta EY 81 ja EY 82 artiklan määräysten mukaisia vai onko niillä asetettu järjestelmää hallinnoimaan määrätty laitos väärinkäytöksi katsottavalla tavalla määrävään asemaan?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Paris (Ranska) on esittänyt 10.11.2009 — Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS v. Président de l'Autorité de la Concurrence ja Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

(Asia C-439/09)

(2010/C 24/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Paris

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS

Vastapuolet: Président de l'Autorité de la Concurrence ja Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

Ennakkoratkaisukysymys

Kuuluuko valikoivassa jakeluverkossa toimiville valtuutetuille jälleenmyyjille asetettu yleinen ja ehdoton kieltä myydä sopimus tuotteita internetissä loppukäyttäjille todellakin EY:n perustamis- sopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin vakavimpiin tarkoituksellisiin kilpailunrajoituksiin, joihin ei voida soveltaa asetuksessa N:o 2790/1999⁽¹⁾ säädettyä ryhmäpoikkeusta mutta joihin voidaan mahdollisesti soveltaa EY:n perustamis- sopimuksen 81 artiklan 3 kohdan mukaista yksittäispoikkeusta?

⁽¹⁾ EY:n perustamis- sopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin 22.12.1999 annettu komission asetus (EY) N:o 2790/1999 (EYVL L 336, s. 21).

Kanne 11.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-441/09)

(2010/C 24/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja B.-R. Killmann)

Vastaaja: Itävallan tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ 96 ja 98 artiklan, luettuina yhdessä liitteen III kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa eräiden sellaisten elävien eläinten, erityisesti hevosten, luovutukseen, tuontiin ja yhteisöhankintaan, joita ei käytetä ihmisten tai eläinten elintarvikkeiden valmistukseen

— Itävallan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Itävallan liikevaihtovero-oikeus on arvonlisäverodirektiivin 96 artiklan ja 96 artiklan, luettuina yhdessä liitteen III kanssa, vastainen, koska siinä sovelletaan alennettua arvonlisäverokantaa eräiden sellaisten elävien eläinten (erityisesti hevosten), luovutukseen myös silloin, kun näitä eläimiä ei ole tarkoitettu elintarvikkeiden tuottamiseen.

Arvonlisäverodirektiivin liitteen III 1 kohdassa oleva käsite ”elävät eläimet” ei ole itsenäinen ryhmä, vaan se käsittää ainoastaan sellaiset eläimet, joita tavallisesti toimitetaan käytettäväksi ihmisten ja eläinten elintarvikkeina. Tätä tulkintaa tukee tämän säännöksen espanjan-, ranskan-, englannin-, italian-, hollannin-, portugalin-, ja ruotsinkielinen sanamuoto. Lisäksi tätä säännöstä on tulkittava vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan suppeasti, koska säännös on luonteeltaan poikkeus.

Erityisesti hevoseläinten heimoon kuuluvien eläinten osalta etu- alalla on yksiselitteisesti käyttö kuorma- ja ratsueläimenä (eikä ihmisten tai eläinten elintarvikkeina).

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY; EUVL L 347, s. 1.